

AECSCKE

2008. szeptember

BÁCSFEKETEHEGYI HAVILAP

5. ÉVF. 8. SZÁM(48)
ára: 40 din

**ATTÓL, HOGY NEM HALLATJUK
HANGUNKAT MÉG FOLYIK A MUNKA**

**ÚTMUTATÁS, BIZTATÁS
TANÉVKEZDÉSRE**

ATTÓL, HOGY NEM HALLATJUK HANGUNKAT MÉG FOLYIK A MUNKA

Községünkben, mindannyiunk számára, jól látható jelei vannak, hogy „pénz állt a házhoz”.

Pályázati pénz.

Ennek egy részén községünk vezetői vásároltak: papírt, tervet, bitument, sódert, zúzott követ, döngölő gépet, vizet, munkaerőt, időt stb. az az több mint 5 km hosszú és 3 méter széles aszfaltcsíkot.

A tavalyi évben Kishegyes község megnyert egy a Tartományi Nagyberuházási Alap által kiírt pályázatot, amelynek gyümölcse most érik be.

Itt érdemesnek tartom megemlíteni a tisztelt olvasóknak, miként is áll össze egy sikeres több százmilliós pályázat megnyerése. Ne érezze magát senki sem kirekesztve ebből, hisz a községünk mindezt a mi közösségünkért teszi. Miután magam is közlekedem hol két, hol négykeréken, az utak állapota igen csak érzékenyen érint, ezért örültem, hogy most először van módombeláttni egy megvalósulásig végigvitt gondolatba.

Kezdetektől az összefogás jellemezte munkatársainkat, akik belevágtak a pályázat megírásába. Kishegyes község pályázott - sok más községgel egyetemben.

A pályázatnak lényegretörőnek, átláthatónak, informatívnak és – talán – kicsit egyedinek is kellett lennie.

Szomorú, de egyediségét talán az utak állapota illette a legjobban. Sok más község, város túllépve már az utak javításán, aszfaltozásán, közvilágítás felújításán, számunkra kicsit távolabbi projekthez kért támogatást.

Kishegyes község nyert. Ez egy jel – felzárkózunk.

Am visszakanyarodva az irodáinkban eltöltött több száz munkaórához, a pályázatunk első lépése sikeres lett. Megkaptuk a lehetőséget és a támogatást az utak aszfaltozásához tartozó tervek elkészítéséhez. Szakemberek véleményét kértük ki, cégekkel egyeztetünk, tárgyaltunk, családunk, faragtuk a költségeket, meghallgattuk a tanácsokat, az óhajokat és a sóhajokat.

Végül beszereztük azokat az okmányokat és hivatali dokumentációkat, amiért a községnek is sorba kell állni.

Igyekeztünk kivitelezhető, megvalósítható tervet átadni a Tartományi Nagyberuházási Alapnak és reméltük, hogy támogatni fogják a „sár helyett aszfalt” tervet.

2007-ben Kishegyes község megnyerte az útrendezésre kért támogatást és a Vojput Részvénytársaság megkezdte a munkálatokat.

Mára már elkészültek az új utak, az útjavítások előkészületei folyamatban vannak, a közvilágítás megújult.

2008. augusztus 12-én községünkbe

látogatott Kern Imre a Tartományi Nagyberuházási Alap igazgatója, Duško Dražić a Vojput Részvénytársaság igazgatója, hogy megtekintsék, milyen hasznos dolgokra fordítja Kishegyes község az Alap támogatását.

Körutat tették meg Kishegyesen, a kiaszfaltozott utcákon keresztül, majd Bácsfeketehelyen megtekintették az Evangélikus templom és a Tűzoltóotthon felújítási munkálatait. Kern Imre megjegyezte, hogy kitűnő volt az együttműködés a községgel és reméli ez a jövőben is így marad.

Másfél éve működik a Tartományi Nagyberuházási Alap, amely Vajdaságban eddig 36 milliárd dinárral támogatott 1200 projektet, pályázatok útján. A beruházások kis

része már befejeződött, nagyobb hányada még folyamatban van.

Elégedettségét fejezte ki, hogy a közvilágítás nagy része már megvalósult, a Kishegyes-i Tűzoltóotthon felújítása befejeződött.

Megemlítette, hogy az állam az Alapon keresztül próbálja tartozásait leróni az egyházak felé.

Pál Károly a Községi képviselő-testület elnöke elmondta, hogy sok tartozása van még a községnek a lakosai felé, ezért is a munkahelyek létesítése az életszínvonal növelése a fő céljuk

Duško Dražić a Vojput Részvénytársaság igazgatója is megköszönte az együttműködést és a bizalmat, hogy a község az eddigi legnagyobb beruházásának a kivitelezésével őket bízta meg.

Végül, de nem utolsósorban Csóré Róbert Polgármester tájékoztatta a jelenlevőket, hogy az aszfaltozással Kishegyesen közel 170 háztartás, 370 polgár élhet aszfaltozott utcában. Szeghegyen többnyire csak kiegészítéseket kellett végezni, ott több mint 1 km új aszfaltozott utca van, míg Bácsfeketehelyen több út javítási tervének az elkészítése, folyamatban van.

Mára már kevesebb a sáros, sötét utca, köszönve ezt a Tartományi Nagyberuházási Alapnak, Pál Károlynak, Csóré Róbertnek, Hallgató Sándornak, Szügyi Istvánnak és azoknak a munkatársaknak, segítőknek is, akik neve ugyan nem szerepel a fontos dokumentumok alján de ők egyeztettek az időpontokat, fénymásolták, fordították az ügyiratokat, tűzték össze a mappákat, izgultak velünk az eredményekért.

Köszönet Csóré Róbert Polgármesternek, hogy a küldöttséget nem kizárólag az új aszfaltozott utcákon vezette végig, hanem belecsempészett pár, felújításra váró utcát is, hogy vendégeink lássák, mi a jövőben sem fogunk tétlenül ülni, csak halkan dolgozunk.

fekete h.

V I S S Z A P I L L A N T Ó

AZ IZIDA HÍREI

Úgy gondolom, hogy öröm az egész település számára az a tény, hogy a sok éves iskolai épület a Testvériség utcában, ezekben az években megújult, megszépült, melynek nyertesei elsősorban az odajáró gyerekek, fiatalok, épek és sérültek. Egész nyáron a műhelymunkák meg voltak tartva, kirándultunk, táboroztunk, na meg egy kicsit tanultunk is. Sok év után még mindig meglepetések. Rájövünk, hogy még mindig nem ismerjük igazán, teljességben egymást. Még az a néhány ember is, aki őszintén próbálkozott tájékozódni rólunk sokszor nem ért meg bennünket. Mi is az üzenete a Társulatunknak?

Szeretettel és tisztelettel élni egymás mellett, attól függetlenül, hogy sérült polgártársunkról van e

szó, vagy nem. Muszáj, hogy létezzen még szolidaritás! Igaz, a szolidaritás szép szó, azt jelenti, hogy egy mindenkiért, mindenki egyért. De, hogy ki az, az egy, és ki az a mindenki, az mást jelent a nyomorban és mást jelent a hatalomban. Mi érezzük a különbséget majdnem minden nap. Tudjuk azonban, hogy minden ember küldetéssel születik. Az élet során az emberben a küldetés vagy tudatosul, vagy nem. Amibe belekezdünk, és szívvel lélekkel csinálunk, eredményhez vezet, azonban egymás segítségére mindig szükségünk lesz.

Eredményt jelent számunka az, ha egy adott interjú a rádióban meg van hallgatva, ha egy cikk a sajtóban el

cipőt és sok-sok játékot. Öröm volt látni a mosolyt a gyermekek arcán, amikor a sok játékot meglátta és a neki megfelelő ki is választotta.

Meg kell még valamit említenünk. A BCIF támogatója egy pályázatunknak. Fő célunk és minden reményünk a pályázattal persze az, hogy egyszer egy gyógypedagógust bírnunk foglalkoztatni a társulatnál. E pályázat része három rajzműhely is, mely elnevezése „Lépés az inklúzió felé”, melyen 15-20 iskolás gyermek és társulat tag vesz részt. Az első műhely szeptember 30.-án volt megtartva melyen Móric Lajos tanár úr egy különös rajztechnikával ismertette meg a résztvevőket. A műhely kellemesen telt el és gyönyörű művek készültek.

P.J.

van olvasva, és emberek reagálnak rá. Vannak még jó emberek. Ezek közé tartozik Nagy Olgica is, aki újvidéki lakos és nem ismert fáradtságot, érlelmi csomaggal ajándékozta meg gyermekeinket, amit személyesen hozott el, vagy a palicsi állatkert igazgatósága, amely legkisebbjeinknek támogatásként biztosította a belépőket. Köszönet minden együtt érző olvasónknak.

Eddigi munkásságunk során mi is igyekeztünk embertársainknak segítséget nyújtani. Erre jó példa az is, hogy bácsfeketehegyi Vöröskereszt egyesületével karöltve több mint hatvan családnak juttattunk ruhaneműt,

GYULA-KISKŐRÖS-BUDAFOK-BUDAVÁR-SZEKSZÁRD-CSESZNEK

Augusztus havában az uborkaszedés szezona vagy. Nem panaszkodhatunk, nyár volt ez a javából. Nem is lehet tudni, hogy a csapadékhiányos időben a kérgekre repedezett föld vagy a napsugarak özönében felhevült, csuromvizesre izzadt ember a szomjasabb...

A hatvanas évek vége felé olvastam az akkortájt megszűnőben lévő „Buksiban”, hogy változik a világ, egyre melegebb lesz felénk és 2035 táján megjelennek vidékünkön az első oroszlánok! Jót kacagtunk a cikken. Most elhaladva egy nyakig perzselődött kukoricás mellett félszenen kandikáltam arra, nehogy megleljen egy, a szavannaszínű rengetegből kilépő állatkirály...

Az idén minden gyümölcs korábban érkezik és magasabb cukortartalmat is hozott ez a kánikula. A betakarításról

szólva, az idén a szüret ideje is hajnaltájra tehető. Ebben az időjárás okozta kavargásban a szüreti megmozdulások és ünnepek sorában azoknak sikeredett csattanásra a mulatság, akik korai dátumot jelöltek be a határidő naplójukba.

A Bácskai Borrendnek nagy erőfeszítésébe kerül minden meghívásnak eleget tenni és megjeleni a megannyi kies helyszínen, ahol akár a bor vagy a szüret, akár a jótekonyság vagy a művészet és kultúra berkeinek hangulatvilága hívja ünnepelni a közösséget.

A szorgalmas szőlősgazda borát el kell adni. Mi sem alkalmasabb erre, mint a szomjas torokra juttatni ezt a fenséges nedűt. Történt ez Egerben is augusztusban az Egri Borbarát Hölgyek által kialakított emlékpark szentelésén. A liget-építés költ-

ségeinek fedezésében lehetőségeinkhez mérten mi is részt vettünk, mert az adományozás, de a művészet és a kultúra támogatása egyesületünk hozzátartozója. A Párizsban székelő Európai Borrendek Nemzetközi Szövetségének elnöke Claude Josse úr szavaival élve: „Fő célunk bátorítani a művészetet...” Magyarországon több mint kétezer közép- és nagykorú vár látványában gyönyörködhetünk. A Cseszneki erőd környéke is ilyen. Amerre járunk, mindenhol ottmarad lelkünk egy része és elhozunk magunkkal az ottani hangulatból az itthoniaknak átadni egy porszemnyit. Ez ebben a szép.

Tóth János

A SÖTÉT HÚSÚ GYÜMÖLCSÖKBŐL KÉSZÜLT TERMÉKEKÉ A JÖVŐ

Budapesten a Trófea étteremben ünnepeltünk, ahol a megvásárolt belépő három órás időtartam alatti korlátlan evés – ivásra jogosít. Persze a szem mindig többet kíván mint amennyit a bendő be tud fogadni, de a hecc megéri és maradandó élménnyel tértünk haza. Nem is említtem, hogy a meglepetés ereje a vendéglő gratis tortájának odagurításával hatott igazán, mert ezt azért mégsem vártuk volna! Hát, első a vendég.

Másnap reggel befordultunk a Hungária körút túloldalán lévő áruházba és a polcon egy negyedkilós üvegben, Fekete meggyből készült, tényleg teljesen sötét színű lekvárt pillantottam meg. Az árát meglátva, amely átszámítva 240 dinárt tett ki, azonnal megdupláztam a fejemben a telepítésre szánt meggyfacsémák számát. Lekvárt tudunk főzni mi is és ilyen áron sokat is... Valami azt sugallja, hogy a gyümölcs termesztése szép jövőt ígér.

Az idén több bemutatót szerveztünk, melyeken a Feketicsi fekete meggyből készült termékeink szép fogadtatásban részesültek. Az előttünk álló időszakban külön figyelmet fordítunk

majd a különféle gyártmányok receptjeinek begyűjtésére. A hagymányok ápolása így komoly anyagi segítséget is hozhat az ügyeskező és találgató házi-

asszonyok bugyellárásába. Ha szemünk előtt tartjuk, hogy jövőre akár több zöldség és gyümölcsfeldol-

gozó vonal is beindulhat a faluban vagy az Ipari zónában esetleg, akkor már nyugodtabban várhatjuk a 2009-es meggyszüretet. A felvásárlás egyre sikeresebben zajlik. Emlékezzünk, 2007-ben mint a derült égből való villámcsapás úgy robbant be hozzánk a rég elfeledett meggyátvitel. Az idén már több érdeklődő jelentkezett és az érettebb meggyet is elvitték. Jövőre a túlrett gyümölcsöt is megveszik. Gondok mindig akadnak. Azokat meg kell oldani, de észre kell venni, hogy a felvásárlási folyamat évről – évre egyre sikeresebb formát ölt.

A Feketicsi Fekete gyümölcsész egyesület a napokban tanácskozik az egy hónapon belül megérkező és a Feketicsről küldött eredeti anyagból szaporított cseméték átvétele és ültetése ügyében. Meghirdetjük, hol lehet majd befizetni az igényelt cseméték árát.

T.J.

SZERETETTÁBOR 2008

Augusztus első hetén immár ötödik alkalommal vettünk részt az Emmaus-házi Szeretettáborban a Kecskeméti Református Egyház szervezésében.

20 helybéli és 36 határon túli magyar református gyermek és vezetőik alkották a Szeretettábort. Voltak Biharfélegyházáról (Párcim), Álistárlól (Szlovákia), Péterfalváról (Kárpátalja) és Bácsfeketehegyről (Vajdaság). Délelőttönként Pál Ferenc lelképásztor szolgált, majd csoportos beszélgetés volt a szeretetről. Délután különböző program, népdal, éneklés, kézművesség, íjászkodás sportvetélkedők voltak, este futóverseny, ahol Tóth Balázs és Kasza Krisztina második helyezést ért el.

Szerda délután kiskukta programra került sor ahol, finom szeretet sütit készítettünk a gyerekekkel. Este a vendégcsoportok bemutakoztak a kecskeméti gyülekezetnek. Mi rövid bemutakozót készítettünk egyházunkról és településünkéről, mely előadás-

módjával nagy sikert arattunk.

Megnéztük Kecskemét nevezetességeit, a Szórákatémsz játékmúzeumot, a „hírhős Cifrapalotát”, a Városi Könyvtárat, valamint fogadtak bennünket az Önkormányzat épületében, ahol előadást tartottak Kecskemét történelméről.

Szombaton délután mindenkit vendégül látott otthonában egy-egy helybéli kisbarát, majd vasárnap reggel hálaadó Istentiszteleten vettünk részt a Kecskeméti Református Templomban.

Ebéd után fájó szívvel búcsúztunk egymástól, reménykedve, hogy mindenható jó Atyánk segítségével jövőre is találkozni fogunk.

Szeretnénk megköszönni azoknak a határon túli és bácsfeketehegyi embereknek, akik segítségükkel hozzájárultak ahhoz, hogy részt vehettünk ebben a táborban. Valamint külön köszönetünket fejezzük ki a Tartományi Jogalkotási, Közigazgatási és Nemzeti Kisebbségi Titkárságnak, valamint a Magyar Nemzeti Tanácsnak az anyagi támogatásért.

Molnár Gizella
csoportvezető

ÖNTÖRVÉNYŰSÉG

Hat és félmillió ember él a földön, akik találkoznak, beszélgetnek. Ezért elkerülhetetlen, akár családon belül is, hogy történjenek veszekedések, civódások, félreértések. Ezt csak úgy lehet megoldani, ha mindenki enged egy kicsit. Meg kell egy kicsit alázkodnunk mások előtt. Ha mindenki a saját elképzelése szerint élne, akkor elveszthetnénk családunkat, barátainkat, egyedül maradnánk. Ki szeret egyedül élni? Senki.

Minden embernek vannak szokásai. Ezek lehetnek jók, vagy rosszak. Mások sajnos mindig a rossz tulajdonságokat veszik észre előbb, és ezért megszólják a másikat. A saját szabályainknak élünk. A környezetet a saját szabályainknak, elvárásainknak megfelelően akarjuk irányítani.

Különbözőek vagyunk. Sokan összekeverik a makacsságot az öntörvényűséggel, ami nagy hiba. Aki makacs az tud alkalmazkodni, de aki öntörvényű és a saját szabályainak él az előbb utóbb összeveszik a környezetével, nem adva igazat a másoknak és nem alkalmazkodik. Persze, mint mindenkinek nekik is vannak jó tulajdonságaik, és egy biztos, ők magabiztosak és mindig tudják, hogy mit miért tesznek. Akik szeretik őket, azok elfogadják őket olyanoknak amilyenek. Az emberek szeretetre méltók, függetlenül attól, hogy mennyire akaratosak, vagy engedékenyek, esetleg hallgatók, vagy ha tudatják környezetükkel, hogy ők is itt vannak.

Szombati Dorottya

EJNYE, EJNYE!

Két éve, hogy nincs közöttünk az „Illik tudni” rovat vezetője, írója. Sajnos észre lehet venni. Egész életének munkája, figyelmeztetései, kérései ..., falra hányt borsó. Továbbra is, szemetelünk, rendetlenül viselkedünk, nem tiszteljük egymást, önzők vagyunk, nem tiszteljük a másik munkáját, egyéniségét. Mit írna, ha élne, ha látná, hogy a kiskorúak alkoholt fogyasztanak, dohányoznak, rongálják a közvagyonot...? Talán olyan szerencsés helyzetbe került, hogy nem érthette meg, hogy a munkája hiábavaló volt.

B.Cs.

Újvidéken szoba kiadó egyetemista lánynak az egyetemi város közelében. (Liman 1)

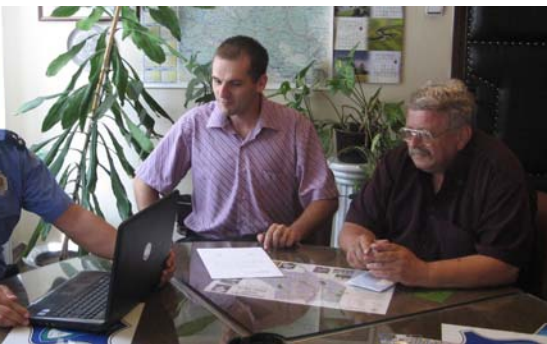
Érdeklődni augusztus 12.-től a következő tel.számon:
064/16-40-866

M A N A P S Á G

POZITÍV TALÁLKOZÁS

Kishegyes község Önkormányzata egy hordozható számítógépet ajándékozott, a technikai gondokkal küzdő helyi rendőrállomásnak. Az ajándékot, **Csöré Róbert** Polgármester adta át, **Kovács Zoltán** Parancsnokhelyettesnek. Annak reményében, hogy az Önkormányzat és a rendőrség közt a jövőben még szorosabb és eredményesebb kapcsolatot alakul ki. Az együttműködés mindkét félnek fontos, hisz a jó közbiztonság a polgárok elégedettségének egyik alappillére, és amennyiben a községnek módjában áll, a továbbiakban is szeretne hozzájárulni a teljesebb munkavégzéshez.

Kovács Zoltán a rendőrállomás nevében megköszönte a támogatást és kiemelte annak fontos szerepét, a rendőri továbbképzés céljából. Továbbá kérdéseinkre válaszolva elmondta, hogy községünkben az új igazolványok és útlevelek kiadása folyamatos, az új chip-es vagy chip nélküli igazolványokért maximum 10 napot kell várni, az új útlevelekért

valamivel többet. A régi igazolványforma is meghatározott ideig még érvényben van és nem kötelező az újat igényelni.

Továbbiakban elmondta, hogy községünkben is a Szerbia Köztársaság Belügyminisztériuma által meghirdetett pályázatra szép számmal jelentkeztek magyar és szerb fiatalok egyaránt. Szükségesnek látja, hogy helyi fiatal rendőrök és rendőrnők ügyeljenek a közbiztonságra. A pályázatból kiderült, hogy csupán 120 fiút és 30 lányt vesznek fel, ám reményei szerint a jövőben is számíthatunk hasonló pályázatra.

Az Önkormányzat követeli, hogy a község népességének összetételével arányosan alkalmazzanak magyar és szerb rendőröket községünkben, mondta **Pál Károly** a Községi képviselő-testület elnöke, – a Magyar Koalíció szándékosan alakított ki együttműködést a Szerb Szocialista Pártal, mivel reméljük, hogy ezáltal is oda tudunk hatni, – és a belügyminiszternél, célunkat, hogy legalább egy magyar anyanyelvű egyén dolgozzon a tolóablaknál, – el tudjuk érni. Továbbá célunk, hogy helyi rendőrök és helyi tűzoltók ügyeljenek a közbiztonságra, hisz ők ismerik a lakosságot, az utcákat, a helyi gondokat. A rendőrséggel közös feladatunk, hogy a polgárok érdekeit kielégítve, visszaálljon a bizalom és az elégedettség a lakosság és a rendőrség között. Itt hívjuk fel a polgárok figyelmét, hogy új igazolványaik igénylésekor, kétnyelvű anyakönyvi kivonat csatolásával, jogosultak szemlélynevüket magyarul megjelentetni.

fekete h.

ÜNNEPEK ÉS HÉTKÖZNAPOK

Elmúlt az idei nyár is. Kinek így, kinek úgy, de kénytelenül eltelt az évszak, amelynek egyik feladata az, hogy bennünket itt az északi féltekén felkészítsen az ajtón kopogató őszi, majd pedig a téli időszakra.

A nyár a földből élők számára egyszerre a reménykedés és az aggodás időszaka. A kenyérnekvaló betakarítása után, az elégedetebb és a csalódott gazda is azon izgul, hogy milyen lesz az őszi termés. Esik-e időben bőséges, csendes, vihar és jég nélküli eső, amely majd szépen kineveli a szemeket, megalapozza a szántó-vetők jövőbe vetett hitét. Tapasztalatból tudjuk, hogy az idei év sem a jólétről fog megmaradni emlékezetünkben, hiszen tönkretett országunk valós állapotát

híven tükrözi az elgyomosodott, tirke-tarka határunk állapota.

A nyár, sokak számára az évi szabadságok ideje. A megérdemelt pihenő, a kikapcsolódás időszaka. Tapasztalatból tudom és látom, hogy nincs igazuk azoknak, akik tagadják a kikapcsolódás szükségességét. Itt most nemcsak a vasárnapi leállásra gondolok, hanem arra a pár hétre is az év bármely időszakában, amikor az ember és a család életében a pihenés, és az egymásra figyelés fontosabbá válik a munkánál. Nem normális állapot egy család életében, ha nem tudnak, vagy akarnak időt találni az együttlétre, az egymásra, figyelésre, és közös dolgaik megtárgyalására. Ha nem tudnak szót érteni egymással, akkor könnyen széthullik

a család, és alapjaiban rendül meg a társadalmi rend.

Nehéz lenne igazságot tenni az évi szabadság kérdésben, hiszen ahányan vagyunk annyifélek a lehetőségeink, szokásaink és elvárásaink. Az élete értelmét mindenkinek egyedül kell megtalálnia, megteremtve hozzá a családi és a közösségi hátteret. Nincs ettől nehezebb feladat, hiszen nincsenek örök időre érvényes megoldások, aki nem tudja követni a változásokat, az elvesztesen, elégedetlenkedve és mások életét rombolva fogja leélni az életét.

Persze vannak dolgok, amik segítenek, segíthetnek nekünk, hogy icipicit könnyebben éljük meg életünket.

Vannak ünnepeink. Családi, egyházi, nemzeti és állami ünnepek sora egész évben alkalmat nyújt a kikapcsolódásra. Nagyon sokan közöttünk, sokszor önhibájukon kívül, nagy szegénységben élnek. Alig-alig van meg a mindennapi-ra valójuk, tele vannak gonddal, keserűséggel, nélkülözéssel és reménytelenséggel, de ezekben a családokban is a születésnap, a névnap kicsit másminyen nappá válik. Sokan csak szimbolikusan, mások pedig anyagilag erőn felől élik meg ezeket a napokat, reménykedve, hogy eljön az idő, amikor már ők is gond nélkül ünnepehetnek.

Vannak közösségi ünnepeink. Egyháziak, amelyet sokan ma is az ajándékozás ünnepévé akarnak silányítani, vagy országunk állami ünnepei, amelyek igazi értelmét sokszor csak munkaszüneti jellegükben értjük.

Vannak nemzeti ünnepeink, amelyeket itt Délvidéken sokáig tiltottak tőlünk, hiszen nem illettek bele sem a kommunizmus, sem a testvériség egység tévesnek bizonyult itteni értelmezésében.

Most már itt, a Kárpát medence déli végein is szabadon emlékezhetünk Magyarországra és magyarságunk nemzeti ünnepeiről. Március 15-ről, az 1848-49-es forradalom és szabadságharc kitörésének napjáról, augusztus 20-ról, az államalapító Szent István király emlékére hivatalos Magyarországi állami ünnepről, és október 23-ról, a harmadik köztársaság kikiáltása, az 1956-os forradalom és szabadságharc kitörésének évfordulójáról.

A magyarság számára augusztus 20-a, nemcsak Szent István király, hanem az új kenyér ünnepe is. Az idén is itt nálunk, és szerte a Kárpát medencében szinte minden magyarok által is lakott közösségben megemlékeztek erről a legnagyobb nemzeti ünnepünkről. Van, ahol világi szinten, és szinte minden településen az egyházi istentiszteletek keretében.

Idén, jelenlegi és múlandó társadalmi megbízatásomnak köszönhetően, nemcsak itthon, Palicsan, Magyararkanizsán és Újvidéken, hanem az anyaországi Rúzsan és

Budapestén is jelen lehettem ezen az ünnepségeken.

Rengetegen voltak is idén Palicsan a VMSZ Szent Istvánnak és az új kenyérnek szentelt központi ünnepén, de öröm volt számomra újra meghívást kapni Magyararkanizsára is, hiszen annak idején ebben a városban Bacskulin István polgármester barátom első között szervezett hivatalos községi szintű ünnepet ezen a napon. Az ünnep napján, Budapestre utazva, megálltam egy óra erejére Rúzsan a testvértelepülésünkön. Jó volt itt lenni, hiszen a Szegedhez közeli Rúzsa és falunk kapcsolata az egymást megértő emberek kapcsolata és úgy jött létre, hogy a Rúzsan is szemorvosként dolgozó dr. Krisztián Géza pár éve kezdeményezte ezt a kapcsolatot.

Budapestre, rangos helyszínre és eseményekre szolt az augusztus 20-i meghívóm. A budai Várszínpadban tartott ünnepségen méltó kitüntetést vehetett át Magyar Attila barátom, a harminc éves Tanyaszínház mostani vezetője. Az elismerést az a magyarországi közjogi méltóság adta át, aki a csúfos eredményű december 15-i népszavazást követően azt próbálta magyarázni a szabadkai Magyar ház avatóján, hogy a kettős állampolgárság megadása a magyarság számára nem járható út. Ember ter-

vez, Isten végez, tartja a közmondás. Remélem, hogy előbb-utóbb nem leszünk kénytelenek magyarként sorba állni a szabadkai magyar Főkonzulátus előtti utcában, megalázva ezzel önmagunkat és a bent dolgozókat is.

Erről ennyit.

Élmény volt számomra a budai Várszínpad Dunára néző, a környéket betöltő tömegtől elzárt teraszáról, életemben először, élőben nézni a budapesti tűzijátékot. Ettől csak az a dolog volt szebb ezen az ünnepen, amikor másnap ott lehettem az újvidéki, a Telepen megtartott újkényér ünnepen a Petőfi Sándor zsúfolásig megtelt nagytermében. Számomra sokkal szebb volt itt, min Pesten, hiszen a megújult vezetőségű Petőfiben újra összejöttek a telepi és a belvárosi magyarok, de itt

voltak a dél-bácskai és szerémségi ismerőseim is. A műsorban fellépett két bácsfeketehegyi versmondó is, Kormos Irén és Tóth Anita, aki másnap sikeresen lediplomált a Magyar tanszéken. Ezúttal is gratulálok neki, de Pál Ágnesnek és Gogolák Lászlónak is, akik szintén nemrég diplomáltak.

Szeptember 13-án és 20-án nálunk, Bácsfeketehegyen is ünnep lesz. Összefogásunk eredményeként, az idén is közösen szervezzük meg a hagyományos szüreti napokat és a szőlész-borásztalálkozót. Vendégeink is lesznek. Eljönnek hozzánk a szerémségi magyarok által is lakott települések tancosai és énekesei, a baráti társaságaink szőlészei és borászai, Bácsfeketehegy barátai, tisztelői és jóakarói.

Kellenek az ünnepek. Élünk az ünnep lehetőségével.

Békéljünk meg a jelenlét és bizakodjunk a jövőben, a Mindenható jóakaratóban. Mindannyiunk és a minket követő ide született, ide hazatérő, és itt boldogulni akaró nemzettársaink érdekében.

Pál Károly

XXXVII. BÁCSEKETEHEGYI SZÜRETI NAPOK ÉS A VII. BÁCSEKETEHEGYI SZŐLÉS- ÉS BORÁSZTALÁLKOZÓ

2008. szeptember 13. (szombat):

9 – 13 óráig:

A bácsfeketehegyi néptáncsoportok hagyományos zenés - dalos - táncos szüreti felvonulása.

18 órakor:

SZERÉMSÉGI MAGYAROK BÁCSEKETEHEGYEN

Szerémségi, és bácsfeketehegyi néptánc- és énekszoportok, zenészek, színészek és versmondók műsora a bácsfeketehegyi színházteremben.

2008. szeptember 20. (szombat):

10 órakor:

A VII. Bácsfeketehegyi Szőlész- és Borásztalálkozó megnyitója a bácsfeketehegyi Strandon.

10 órakor:

Birkaprikásfőző verseny a bácsfeketehegyi Strandon.

A bográcsfőző versennyel kapcsolatos információk

Juhász Attilánál kaphatók (tel. 024-738-170).

19 órakor:

Operett est a bácsfeketehegyi színházteremben.

Szeretettel várjuk szüreti rendezvényeinkre!

A bácsfeketehegyi Gazdakör, a Művelődési Egyesület és a Helyi közösség

MI IS MEGMUTATTUK KÍNÁLLATUNKAT

„Európa várja Szerbiát” című rendezvénysorozattal mutatkozott be Vajdaság, Budapesten. A rendezvény célja a többnemzetiségű vajdasági kultúra, valamint gazdasági és turisztikai lehetőségeink bemutatása volt. A Duna Lánchíd és Erzsébet híd közötti szakaszon megrendezett kiállításon, a vajdasági kínálatot a magyarok, zentai, temerini, nagybecskereki, zombori, palicsi és más idegenforgalmi szervezetek prezentálták. Itt nyílt lehetősége bemutatkozni közösségünk Idegenforgalmi szervezetének is.

Augusztus 17. és 20. között, több helyszínen, folyamatosan zajlottak a rendezvények. Számításaink szerint, több mint 100.000 látogató figyelhetett fel ránk, és hogy a távolmaradtak is képet kapjanak rólunk, a közvetítésben részt vett a Vajdasági Rádió és Televízió, Duna Tv és más média. Sok külföldi turista, Vajdaságból elszármazott és magyarországi érdeklődő látogatta meg

a Vajdaság-Kishegyes felirátú kiállítópultunkat. A külföldiek számára, először, ez is egy budapesti turistacsalogató látványosság volt, és nem igazán tudták beazonosítani a magyarul beszélő vajdaságiak létezését Szerbiában, kérdéseik voltak, - hogy mi honnan, és miért jöttünk, - kis magyarázkodás után megértették a rendezvény üzenetét, és örömmel, érdeklődéssel fogadták el szórólapjainkat. Községünk kínálatában szerepeltek szálláshelyek, 2-3 napos turisztikai programok, valamint helyi jellegű borok, pálinkák, mézkülönlegességek kóstolása.

Igyekeztünk mindenkinek elnyerni tetszését, hogy aki még nem ismeri, szívesen megismerje, aki pedig már járt nálunk, boldogan visszatérjen hozzánk.

Ezt a statisztikák is kimutatják, ahogyan az egész ország területén, úgy a közösségünkben is megnőtt az ide látogatók száma az elmúlt évekhez képest. Ezzel a tényezővel

foglalkozni kell, és időben felkészülni, hogy a látogatókat kellőképpen fogadhatjuk. Előttünk áll a következő szezonra való felkészülés. Kínálatunkat a környező nagyvárosokban megrendezendő kiállításokon szeretnénk megmutatni. Először Újvidéken kerül sor ilyen jellegű kiállításra, majd Belgrádban és Budapesten.

Ezeket, a törekvéseket a községi elöljáróság is támogatja.

A budapesti rendezvényt Csóré Róbert polgármesterünk, Pál Károly a Községi képviselő-testület elnöke is meglátogatta, valamint Józsa László a MNT elnöke és Pásztor István a Tartományi Végrehajtó Tanács gazdasági titkára. Pásztor István szerint a rendezvény jó lehetőség arra, hogy Szerbia és Vajdaság visszanyerje popularitását az új kapcsolatok teremtésében, a gazdaság, valamint a turizmus terén.

A Dunaparti forgatagban nyílt

lehetőségünk egy röpké beszélgetésre Csóré Róberttel, aki elmondta, hogy már 2 napja úton van a kishegyesei helyi közösség delegációjával.

- Meghívást kaptunk, mint Kishegyes község és Kishegyes helyi közössége, Isaszeg várossá avatására. Isaszeg testvértelepülésünk, testvér „városunkká” vált. A kétnapos rendezvényre még meghívást kaptak Isaszeg lengyelországi, erdélyi és horvátországi testvértelepülései. Résztvettünk a Szent István katolikus templomban megtartott ünnepi misén és az új kenyérszentelésen, valamint a Szent István szobor megkoszorúzásán.

Az Isaszegiek nagyon gazdag prog-

rammal készültek, játszóteret avattak, fellépett a népdalkórus, modern és néptáncosok, népviseleti felvonulás, kiállítások és esti koncertek.

Természetesen a budapesti rendezvényen képviselt Kishegyes községet is igyekeztünk meglátogatni.

Hasznos résztvenni ilyen és hasonló jellegű kiállításon, rendezvényen, ahol az érdeklődőkkel személyes kapcsolatot alakíthatunk ki, sokkal hitelesebb és meggyőzőbb egy bácsfeketehegyi szájából hallani, hogyan kell a meggyet termesztani, miként válik a köhögéscsillapító méz kellemes itókvá, mézborrá. Kishegyes domborzata, löszfala

milyen különleges látványt nyújthat az ide látogatóknak.

Szeretnénk, ha több községbeli termelő is bemutatná termékeit, amivel gazdagíthatnánk a már kialakult képet Kishegyes községről. Ezért, Kishegyes község Idegenforgalmi szervezete várja, minden turizmusban érdekelt vagy turizmussal foglalkozni vágyó egyén jelentkezését Kishegyes község Idegenforgalmi szervezeténél Kishegyesen a község háza épületében.

Rind Kelemen Kornélia
Török Erzsébet
Fekete Helga

AKKOR GONDOLKOZZUNK ...?

CITIUS, ALTIUS, FORTIUS, (Gyorsabban, magasabbra, erősebben)

Mondta Pierre Coubertin báró, látván az akkori kor egymás torkának ugrani készülő nemzetek acsarkodását és megszervezte az újkori olimpiai játékokat. Mi volt a célja? Szeretett volna, az ógörögök mintájára legalább négyévenként békét teremteni. Sikerült ez neki? Nem. Mi, a népek, vagyis az emberiség jól elbuktunk Coubertin szemében a két világ- és még egypár kisebb háborúval, meg néhány nemzet és nemzeti kisebbség genocídiumával. Bevallom, Coubertin báró „levizgáztunk”. Senki sem reagált, amikor a játékok megnyitásával egyidejűleg Oroszország megtámadta Grúziát. Ez a béke játéka? Egy franc! A pénz és a hatalom játéka ez. Sajnos! Emlékszek, régebben a profi

sportolók nem vehettek részt a játékokon de kérdzem, igazi amatőr sportolók voltak e a volt keleti blokk résztvevői a Szovjetunióval az élen? Sajnos a játékok és a sport a politika eszközüvé váltak és a cél elérésére semmi pénz, eszköz nem hiányozhat (honnan veszik el, tudjuk). A „kenyeret és cirkuszt a népek” elvet valló országok, politikák, mint ahogy itt is volt a miloševići időben, érmet, érmekeket, vagyis annak való örülést, arra való büszkeséget kínálnak, adnak az egyszerű megélhetés helyett.

Ha engem kérdeznének, hogy melyik országot vehet részt, vagy rendezhet olimpiát, akkor nem engedném meg olyan országoknak, ahol hajléktalanok, munkanélküliek, koldulók

vannak, vagy pedig egy nemzet vagy kisebbség a mindennapi életben nem élne egyenlő körülmények között az államalkotó többséggel.

Olimpiai szellem nálunk? Létezik. Gyorsabban akarunk a más terhére meggazdagodni, mást letaposva magasabbra jutni a hierarchikus ranglétrán és erősebben leverni az ellenünk fellépőket, pedig a sakkozók szerint Gens una summus, egy a származásunk. Ez (és más ehhez hasonló dolgok) teteti fel velem a kérdést, hogy milyen nemzetiségű, állampolgárságú és vallású volt Ádám apánk.

Bíró Csaba

SZÉP SZÓ MŰHELY – AUGUSZTUSI KÁNIKULÁBAN

Nem volt túl sok szerencsájuk idén a nyári versmondó táborba indulóknak időjárás szempontjából. A bácsfeketehegyben pillanatnyilag megoldhatatlan elszállásolás miatt a kishegyesi Kátai-tanyára költöztek ki augusztus 10-től 16-ig a vajdasági versmondók, ötvenhét táborozó és nyolc oktató és nevelő tanár. A kultúrotthon hűvös, klimatizált próbatermeitől búcsút vettek, és a szemet gyönyörködtető tanyaudvar zöldjének árnyékába húzódva játszottak és dolgoztak a 38 fokok hőségben. Ám meglepő módon még ez a mostoha körülmény sem tántorította el a gyerekeket a munkától. A legteljesebb felelősségtudással tanulták az új szövegeket, és a legnagyobb motiváltsággal vettek részt a foglalkozásokon. Igazi jó gyerekek voltak mindannyian. Persze, volt aki hasmenéses vírussal érkezett, aztán volt éjjel „szaladjazorvosért”, a nyolcévesek pedig igencsak hiányolták esténként az anyukájukat, de szerencsére a táborvezető Szatmári Melitta hihetetlen türelemmel kezelte ezeket a helyzeteket. Amikor pedig egyidőben több helyre kellett szakadnia, ott volt Pál Ágnes, Barta Júlia és Farkas Hajnalka, aki segített a rászorulókon. Így aztán a sírók szeműek is biztonságban érezték magukat.

Napközben a csoportvezetők vették kézbe a táborozókat: a budapesti Lingl Zsófia és Wiegmann Alfréd, a dombóvári Hajos Zsuzsa, és a bácsfeketehgyi Lódi Andrea. A folyamatos csoportfoglalkozások mellett a délelőtti műszakban Pál Ágnes tartott beszédtechnika órákat, délutánként pedig Krekity Olga, Barta Júlia, Szatmári Melitta és Farkas Hajnalka készített fel egyénileg. Készültek az utolsó estén megtartott házi versmondó versenyre, melynek eredményei a következők lettek. Az alsósok kategóriájában 1. díjat nyert Kovács Imola (Nagybecskerek), 2. díjat Hamad Ászim (Újvidék), 3. díjat Török Noémi (Bácsfeketehgy), Tumbász Kincső (Kishegy) pedig különdíjat. A felsősök kategóriájában 1. lett Petrás Ármin (Topolya), 2. Szalajevics Viktor (Bácsfeketehgy), 3. Kálai Ferenc (Zenta), és különdíjasok Brasnyó Albert (Szenttamás) és Csöke László (Hajdújárás). A középiskolások kategóriájában az 1. helyezést Maletaški Krisztina (Ada) nyerte el, a 2.-at Pásztor Kicsi Gergely (Újvidék), a 3.-at Simonyi Lili (Bácsfeketehgy), Berze Angéla

(Zenta) pedig különdíjat érdemelt ki. A zsűrinek nem volt könnyű dolga, hiszen a felsősök és középiskolások között nagyon sok igazán tehetséges és jól felkészült versenyző lépett színpadra, nagyon erős volt a mezőny. A díjazottak a Forum és a Timp Könyvkiadó ajándékait vihették haza a házibajnokságról.

Másnap, augusztus 16-án délután pedig újabb izgalom várta a versmondókat, ekkor került sor a táborzáró gálaműsorra, ahol minden csoport kis bemutatót tartott a heti foglalkozások gyümölcséből. A legkisebbek Zelk Zoltán A három nyúl című verses meséjét vitték színre ritmusjátékokkal és lehelletnyi szerep-

népballadából összeállított Cantata Profana című műve felhasználásával készült. A szarvassá változott fiúk története a kamaszkor, a felnőtté válás és a szülői háztól való elszakadás problémakörét nyitotta meg számukra. Ehhez kapcsolódó improvizációs gyakorlatokból épült fel a produkció. A nagycsoport etűdöket mutatott be Goethe Biztatás című versére, majd a magyar klasszikusok verseiből egy komoly összeállítást, amelyben történeti sorrendben felelgettek egymásnak a magyar költészet legnagyobb alakjai Bessenyeitől kezdve Kölcsey és Ady át Vass Istvánig. A gálaműsor tanúságot adott arról, milyen értékes anyagokkal foglalkoztak a

gyerekek egész héten. De persze nemcsak tanulásról szólt a műhely. A munka fő részét azok a játékok alkották, amelyek a gyerekek képességeit és készségeit fejlesztik, és ők ezt nagyon élvezték. Olyan szorosan fonódott össze munka és játék, hogy a munkát is játékként élték meg. Természetesen, a középiskolásoknál már más volt a helyzet: ott hosszú órákon át folytak a verselemzések, tanulták a mélyértelmezés technikáit, próbálgatták a színpadi megszólalás lehetőségeit, és még a színpadra való bejövételkor ajánlatos testtartást is. A munkatempót filmvetítés és esti beszélgetések oldották. A Forrásfilm jóvoltából a táborban bemutatásra került a Morcogi című ifjúsági tévéfilm, vendégünk volt Mezei Zoltán színművész és Mirnics Gyula író és televíziós riporter is – akik olyan nyitottan beszélgettek szakmai kérdésekről a fiatalokkal, hogy hallgatni is élvezet volt. Tartalmas, hasznos és szép volt ez a nyári tábor. Reméljük, januárban már újra Bácsfeketehgyen szervezhetjük meg a versmondók műhelyét.

Köszönetet szeretnénk mondani az Irisz virágüzletnek, a Vinum Lódinak, Lódi Etelkának és Gáspárnak, Szarka Évának és Lászlónak, valamint a Kátai családnak a segítségért. Együttműködő partnerünk a Vajdasági Magyar Drámapedagógiai Társaság volt. Főtámogatóink pedig a Tartományi Művelődési Titkárság, a Tartományi Jogalkotási, Közigazgatási és Nemzeti Kisebbségi Titkárság, a Szekeres László Alapítvány, a Magyar Köztársaság Oktatási és Kulturális Minisztériuma és Kishegy Község Képviselő Testülete.

vmve

Ismerkedés a drámapedagógia eszköztárával.

II. dráma – játék – iskola

2008. szeptember 27-én, szombaton
a bácsfeketehgyi kultúrotthonban

A Vajdasági Magyar Drámapedagógiai Társaság módszertani hétvégéje tanítóknak, tanároknak, gyermek- és diákszínjátszó rendezőknek, pedagógusoknak, érdeklődőknek kiváló magyarországi drámatanárok közreműködésével.

**bemutató órák
műhelyfoglalkozások
elemző beszélgetések
színházi nevelési program**

Közreműködnek a bácsfeketehgyi óvoda és általános iskola diákjai.

A résztvevők bemutató órákat láthatnak, melyek során dramatikus módszereket alkalmaznak kollégáik. Ötleteket lohatnak, játékokat és óravezetést elemezhetnek, pedagógiai és módszertani kérdésekről beszélgethetnek. Saját bőrükön is kipróbálhatják, milyen élmény egy drámás óra részesének lenni, ha az ún. saját élményű órákra jelentkeznek.

Vajdasági Magyar Drámapedagógiai Társaság
www.feketics.com/dramaped
információk:

Lódi Andrea, tel: +381 64 115 00 76
e-mail: dramaped@gmail.com

belépésekkel. A haladó kiscsoportosok vajdasági magyar költők (Szűcs Imre, Brasnyó István és Csorba Béla) verseiből készítettek összeállítást, melyek témája a magány, a párkeresés, az első szerelem, az első randevű örömei, izgalmai és csalódásai voltak. A középső csoport előadása Bartók Béla román és magyar

PÁLYÁZATFIGYELŐ

KODDE ösztöndíjak odaítélésére a 2008/2009-es tanévre

Beadási határidő: 2008. szeptember 15.

Kiíró intézmény: Kosztolányi Dezső Diáksegélyező Egyesület (KODDE)

Pályázók köre:

- magyar anyanyelvű, szülőföldön tanuló középiskolások, akiknek tanulmányi eredménye kitűnő vagy jeles és magyar nyelven folytatják tanulmányaikat Szerbiában.
- magyar anyanyelvű főiskolások és egyetemi hallgatók, akik magyar vagy szerb nyelven folytatják tanulmányaikat Szerbiában

Garancia jóváhagyás hosszú lejáratú hitelek biztosításához

Kiíró intézmény: Vajdaság AT Fejlesztési Alap

Beadási határidő: 2008. szeptember 30.

Pályázók köre: Mezőgazdasági magántermelők, bejegyzett mezőgazdasági gazdálkodók.

Hitel összege: 500.000 – 10.000.000 dinár

Törlesztési határidő: 5 év

Kamat: 6,80% az évi kamatláb

Garancia nyújtás: az elavult mezőgazdasági gépezetek felújítása érdekében, új mezőgazdasági

gépezetek beszerzésére irányuló, ügyviteli bankok általi hitelekhez való könnyebb hozzáféréshez előfeltételek megteremtése, bejegyzett mezőgazdasági birtokokat működtető, Vajdaság AT területén tartózkodási hellyel rendelkező termésközpontok személyek számára.

A pályázat szerint garanciát vállalnak:

- kombájnok,
- traktorok és
- kapcsolható mezőgazdasági gépezet vásárlására jóváhagyott hitelekre.

Magyar tudományosság Vajdaságban

Kiíró intézmény: Magyar Köztársaság Szabadkai Főkonzulátusa, Belgrádi Magyar Nagykövetség, Magyar Nemzeti Tanács

Beadási határidő: 2008. október 05.

Pályázók köre: vajdasági magyar középiskolások, valamint egyetemi és főiskolai hallgatók (egyéni pályázók vagy maximum 3 fős csapatok)

Követelmény:

- maximum 15. 000 karakter terjedelmű tanulmány vagy esszé megírására,
- vagy, maximum 10 perc időtartamú

audiovizuális pályamű elkészítésére. A pályázó feladata, hogy munkájában egy Vajdasághoz kötődő magyar tudóst vagy tudományos témát bemutasson.

„Magyar tudományosság
Vajdaságban”
címmel.

A pályázat ünnepélyes eredményhirdetésére 2008 novemberében Zentán kerül sor.

További információért keresse fel irodánkat!

Minden munkanapon 07,30-14,30 között, várjuk az érdeklődőket, földműveseinket és gazdálkodóinkat.

A Prowag csapata

Pályázatfigyelés, Tanácsadás,
Pályázatírás, Üzleti tervek készítése
telefon: 024/731-424
e-mail: prowag@gmail.com

A Prowag Fejlesztési Alap támogatásban részesült a magyarországi Szülőföld Alap Iroda idén márciusban megjelent Pályázatán, mellyel az Alapítvány hozzájárult a Fecske nyomdaköltségeinek biztosításához.

Köszönjük!

ELSŐ AZ EGÉSZSÉG

Gyakran fordul elő, hogy a beteg szeme, vörös színű, és megpróbál, telefonon keresztül segítséget kérni gyógyszerésztől, egészségügyi dolgozóktól, vagy akár szemorvostól is. Csak valamilyen csöppet tessék ajánlani, hogy ne zavarjam a szemorvost banálisnak tűnő panaszommal, mondja a beteg. De valóban ilyen egyszerű lenne a probléma kezelése?

Sajnos sokan már visszafordíthatatlan látáskárosodást szenvedtek a probléma, ilyen formájának orvoslásával.

A szembetegségek egész sorában található, vezető tünetként a vörös szem látványa, csak tüzetes szemész szakorvos vizsgálattal dönthető el a helyes kórkép felállítása, majd a megfelelő kezelés kiválasztása.

Röviden, megpróbálom összefoglalni a probléma lényegét, mert könyveket lehetne írni e tünetcsoportról.

Ide tartoznak a száraz szeműektől, a heveny zöld hályog rohamtól szenvedőktől, kik pár óra alatt is

elveszíthetik látásukat, ha megfelelő kezelést nem kapnak időben.

Conjunctivitis sicca/száraz szem szindróma/ Fő tünet a szemszárazság, diffúz vörösség, égő érzés esetleg idegentest érzés. A kezelés műkönnny használatával történik

Vírusos conjunctivitis. Tünetként jelentkeznek a könnyezés, égő érzés, diffúz vörösség a szemén. Mivel általában enyhe lefolyású, a megfelelő, tüneti kezelést alkalmazunk.

Bakteriális conjunctivitis. Gyakran enyhébb, vagy fokozott váladékkal kezdődik, égő érzés, vörösség és fájdalom kíséri. Itt már összetettebb a kezelés előbb, leoltással meghatározzuk a kórokozó baktériumot, majd széles spektrumú antibiotikummal szemcseppel kezdjük a kezelést, gyakori kontrollal, hogy a szaruhártyafekélyt, mint lehetséges szövődeményt idejében észrevegyük, és drasztikusan kezeljük.

Conjunctivitis allergica nagyon gyakori kórkép, különösen napjainkban. Vezető tünet a viszketés, vörösség, könnyezés, ödéma/duzzanat/ a kötőhártyán. Kezelést antihisztaminos szemcseppekkel kezdjük, majd a kórkép súlyosságától függően más gyógymódok is számításba jönnek.

És sorolhatnám tovább a súlyosabb uvea, ínhártya szaruhártya, valamint sérülésektől is származó vörös szem szindrómák problémáit és kezelési lehetőségeit, de ezek már meghaladják e rövid ismertető kereteit.

Zárószóként, röviden és valószínű, a kedves olvasónak csak azt tanácsolhatom, szeme épsége érdekében, vörös szem esetén feltétlenül keresse fel szemorvosát és bízza rá a további teendőket.

Dr.med.Krisztián Géza
szemész szakorvos

ÉP TESTBEN ÉP LÉLEK

ÚJRA ÉLEDT A „PARTIZÁN”

Húsz év után a nyári esték alatt újra hangos lett a Partizán újraaszfaltozott (köszönet az Önkormányzatnak) és az Udruženje Mladih Feketić civil szervezet által rendbetett környéke.

Megszervezték a nyári „Feketićka višnja” kispályás labdarúgó tornát.

A felnőttek tornáját július elején tartották 32 csapat részvételével Becséről, Topolyáról, Szikicsről, Kishegyesről, Szenttamásról, Török Becséről, Verbászról, Cservenkáról és Kúláról jött és a vendéglátó Bácsfeketehegy három csapatával.

Első helyezést Verbász, másodikat Cservenka, a harmadik helyet pedig Topolya csapata érte el.

Augusztusban a „kicsik” tornája lett lebonyolítva ugyanennek a tornának keretén belül ugyanezen a pályán. Itt a játékosokat három korcsoportba osztották fel. Az eredmények korcsoportok szerint.

94-5-ös korosztály:

I hely: Verbász, II hely: Topolya, III hely: Bácsfeketehegy, IV hely Szikics

96-7-es korosztály:

Verbász, Kishegyes, Pacsér, Szikics

98-9-es korosztály:

Cservenka, Bácsfeketehegy, Verbász, Pacsér

A résztvevők Pacséról, Csantavérről, Cservenkáról, Verbászról, Szikicsről, Kishegyesről voltak vendégei a hazaiaknak.

Bemutató jelleggel részt vettek még női labdarúgó csapatok, tudásukról tettek tanúbizonyságot az 5-7 éves korosztály játékosai is.

Egy barátságos meccsen emlékeztek meg barátai és munkájának tisztelői a fiatalon elhunyt edzőről és játékosról, Miranović Dušanról, Dukáról.

TEKÉZÉS

Szégyen, nem szégyen, Bácsfeketehegy tradíciójával ellentétben napjainkig 26 éve nincs tekecsapat. A KK Jadran

óriási akaratral és önfeláldozással újra született.

A klub elnöke Stojinović Rade, a vezetőség többi tagja Bede Endre,

Vlado Ilić, Nenad Nikić, Žmukić Dragan pedig titkári teendőket lát el.

A vezetőség mellett, akik játékosok is a csapattagok a következők: Fekete László, Barna László, Bircsár Pál, Óri János, Utasi Ferenc, Simić Slobodan, Račman Aleksandar.

Őszre már a II Vajdasági Liga –Eszaki csoportjában fognak versenyezni, Földvár, Kerény, Zombor, Bácskossuthfalva és Verbász csapata mellett.

Házigazdák a verbászi CFK pályáján lesznek, míg a régi pálya helyén egy pillanatnyilag legmodernebb 4 sávú versenypályát építenek az Önkormányzat, a Tartományi Befektetési Alap eszközeivel, Pál Károly a Községi Tanács elnökének önfeláldozó közbenjárásával.

LABDARÚGÁS

Megkezdődött a labdarúgó szezon. A szabadkai ligában szereplő bácsfeketehegyi „Jadran”, aki tavaly, mint újonc középhelyezést ért el a bajnoksági táblázaton az idén jól kezdett. Itthon győzött kanizsai „Potisje” (1:0) és a kishegyesi „Egység” (2:0) ellen, döntetlent játszott Tavankúton a helybeliekkel (1:1), majd kérdéses körülmények között kikapott a szikicsi „Njegoš”-tól (0:1).

A csapatnak 32 felnőtt és 25 ifi játékosa van csak 4 idegenlégióssal, kik szorgalmasan edzenek Novaković Zlatko vezetése alatt.

BIRKÓZÁS

Augusztus elején elkezdődtek a labdarúgópályán az erőnléti felkészülések az új szezonra. A szőnyegen szeptemberben kezdik el csiszolni taktikai tudásukat a kis sportolók.

Ennek ellenére augusztus 30.-án részt vettek a felsőhegyi sportnapokon, honnan a kis csapat négy bronzérmet hozott haza. A díjazottak a következők:

Kuntics Lehel
Gelányi Leonszióné
Papp Szébasztián és
Fehér Áron.

A fiúk szeptemberben részt fognak venni Zentán a Nikola Vukov emléktornán és Szabadkán egy nemzetközi pionírtornán.

Gratulálunk.

LÉLEK SZÁRNYÁN

ÚTMUTATÁS, BIZTATÁS TANÉVKEZDÉSRE

„És lőn, hogy amint megindula a nép az ő sátraiból, hogy általmenjen a Jordánon...Megállta a víz, amely felülről foly alá, és állta egy rakásban, nagy messzire Ádám városánál...A papok pedig az Úr frigyládájának hordozói, ott állának a szárazon a Jordán közepében bátorsággal, és az egész Izráel szárazon megy vala át, mindaddig, míg az egész nép teljesen általméne a Jordánon. Józsué 3, 14-17

A megérdemelt nyári szünidő után ismét elérkeztünk egy új tanév kezdetéhez. A tanév kezdete szinte minden esetben újat és részben ismeretlen dolgokat rejteget diák, tanár és nevelő részére. Egy dolog azonban nem ismeretlen előttünk, nevezetesen az, hogy nekünk most is arra kell figyelniünk, aki a tanév folyamán, a szünidőben és egész életünkben mellettünk van. Nézzük meg most az új tanév kezdetén, hogy milyen üzenete, útmutatása és biztatása van Istennek számunkra.

Az idézett ótestamentumi történet részlet megtanít bennünket arra, hogy a tanulás Krisztus-követés, hogy a tanuló Krisztus követője. Amit elsődlegesen meg kell, hogy tanuljunk ebből a történetből az a következő: Be kell állni a sorba. Ez az ószövetségi történet arra hív fel bennünket, hogy álljunk be a mi Urunk mögé. A történetben Józsué halad elől, és közben állandóan Istenre figyel, akinek segítségével nehéz akadályt küzdenek le: átkelnek a megáradt Jordán folyón. Ezzel karnyújtásnyira kerültek a honfoglalás megvalósításához. Izráel átkel a Jordánon, és ezzel kezdetét veszi az ígért földjének birtokbavétele. A tanulók, diákok ismét átlépték szeptember első napján, az új tanév kezdetén az iskola küszöbét, hogy birtokba vegyék a tudomány birodalmát. Hadd legyen ez a régi történet új biztatás minden diák számára. Velük van az, aki az egész utat ismeri. Velük van az, aki nekünk világosságot, bölcsességet, változást adhatott. Jézus Krisztus velünk jön. Előttünk akar bemenni az osztályterembe, a könyvtárakba és szertárakba, velünk akar jönni az órákra, el akar kísérni a sportpályákra is.

Isten ószövetségi népének élén Józsué áll. Az ótestamentum eredeti nyelve, a héber nyelv írásmódja

szerint Józsué neve egybehangzik annak nevével, aki Isten ószövetségi népét vezeti. Ez a név Jézus neve. Ő éppen úgy előtte kíván menni a mai tanuló ifjúságnak a honfoglalásuk és hódításuk útján, ahogy Józsué járt az ótestamentumi nép előtt. Az idézett szentírási ígérésnek a legfőbb mondanivalója: Jézus iskoláink népe előtt kíván járni. Éppen úgy a tanítók, a tanárok előtt kíván járni, mint a tanulók és diákok előtt.

Nem szabad, hogy elkerülje a figyelmünket az a körülmény, hogy a rohanó folyón csak úgy sikerült átgázolnia Izráel népének, hogy mindenben Józsué szavát követte. Ennek köszönhetően jutott át a folyón öreg és fiatal, nő és gyermek. Senkinek sem esett semmi baja. Az ideai tanévet megkezdő diákoknak is csak akkor sikerül a jelenkori átkelés és honfoglalás, ha mindenben Józsuéra és Jézusra figyelnek. Ő az, aki jó pásztorként előttük halad. Ő az, aki megtanít arra az életre, ami mennyei Atyánk szemében kedves.

Természetesen meg lehet próbálni nélküle is. Évtizedekig próbálták Jézus nélkül kormányozni az iskolát. Fél évszázadig próbálták bizonyítani, hogy Jézus nem jó vezető. Azonban bebizonyosodott, hogy nélküle nem lehet. Azaz lehet, de abból nem lesz sem átkelés, sem honfoglalás. Gondoljunk arra, hogy hány diákok, pedagógust vitt el az ár. A hitetlenség, a bizalmatlanság, a félelem, a megbízhatatlanság árja.

Ma, amikor ismét jelen van Isten ígéje az iskolában, a hittanoktatáson keresztül, ennek az ígének az üzenete mindannyiunk számára az, hogy be kell állni Jézus mögé. Be kell állni az ő nyomába, hogy sikerülhessen az, amit szeretnénk. Be kell állni, hogy

sikerülhessen nekünk meghódítani a tudományok birodalmát. Jézus azt mondja a tanítványainak: „...Ha valaki jőni akar én utánam, tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztyét és kövessen engem.” (Mt 16, 24) Nagyon hangsúlyos ebben a mondatban a „ha”... szócska. Milyen jó, hogy a sok kötelezőnek mondott anyag és program mellett van valami, ami csak feltételeken van elének adva. Döntse el ki-ki a maga számára: kell-e nekem ez a példa, kell-e nekem Jézus követése? És ha kell, akkor bátran kövessük az előttünk álló iskolai évben is azt a Jézus Krisztust, aki tegnap és ma és mindörökké ugyanaz.

Orosz Attila
ref. lelkipásztor

**MIT, MIVEL?*

"A FÜSZEREK BIRODALMÁBAN"

Ahány ház, annyi a szokás. Ez még jobban érvényes a gasztronómiában (konyhaművészet), mint az élet más-más területén. Azt is tudjuk, hogy mindenki máshogy szereti, és ahogy a nóta mondja: mindenki másképp csinálja. Nem tudunk minden házi-asszony, szakács főzőstílusára külön kitérni, így csak egy pár főbb irányzatot említenénk.

Sokan az ízeket, ételeket, nem keverik össze, így külön fogyasztják, a húst, a köretet, a salátát vagy a kompót, van, aki pedig együtt. Nem összezutyálva, trutymónak, hanem ízlésesen, kíváncsian, hogy abban örömük is teljen. Környékünkön az ú.n. bécsi konyha van elterjedve, ahol többnyire két ízt hoznak össze egymás mellé. Így együtt fogyasztják a sós az édessel, a savanyút a sóssal, vagy pedig az édest a savanyúval. Ezzel szemben a francia konyha összehozza mind a hármat és hozzáadja pikánsan a fűszerek harmóniájának kavalkádját. A magyar konyha gazdagon, erősen fűszerezi „nehéz” ételeit, nem sajnálva belőle semmit, míg a németek ételei szerintünk (kicsit) ízetlenek (már akinek). Sok szaktekintély figyelmeztet, hogy háromnál több fűszert egy ételnél többet ne használjunk, de már a mi egyszerű paprikásunk is megkérdőjelezi e szabályt, mivel a só, paprika, hagyma, fokhagyma, paradicsom, bor, babérlevél... már túllépte e mágikus számot. A spagetti öntetek is

több összetevőből állnak, mint pl. az origánó, bazsalikom, fokhagyma, vörshagyma, kakukkfű, rozsmaring, borókabogyó,... hogy ne is soroljam. Amit nem ettünk még, azt ne ítéljük el látatlanba, kóstolatlanul, hogy az rossz, mert azt is valaki szereti, ne használjunk ocsmány, mozsdatlan szavakat, amivel elvehetjük másnak az étvágyát, vagy megsérthetjük. Vigyázzunk arra is, hogy ne kínáljunk mást avval, amit nem kíván, nem ismer, ha pedig minket akarnak így tukmálni, térjünk ki udvariasan. Ahogy más dolgokban is a konyhaművészetben is vannak dolgok, ételek amit több nemzet is magáénak tart. Ilyen a **vinette** amit az erdélyi magyarok, de a románok is saját specialitásuknak tartanak. Íme e finom csodának a receptje:
Vegyünk 8 kisebb vagy 4 nagyobb teljesen érett padlizsánt

(tojás-gyümölcs), sütjük 200°C-on 20 percig. Hámozás előtt lefedett edénybe tartuk és nem szabad, hogy teljesen kihűljön. Langyosan mixerrel pürésítjük, majd fűszerezzük sóval, borssal, fokhagymával, vagy reszelt vörshagymával, majd hozzáadunk kevés cca 2 teáskanál borecetet és összekeverjük. Ezután lassan, mint a majonézhez hozzáadunk 0,5dl (amennyit kíván) olajat és simára keverjük.

Mindenhez kitűnő körítés, legfinomabb friss pirítóson. Jó étvágyat kívánunk.

Várjuk önöket az együttműködésre, receptek, vélemények formájában. Mivel irodánk felújítás alatt áll, így a recepteket, hozzászólásokat csak elektronikus levél formájában tudjuk fogadni.

Megértésüket előre is köszönjük.

Elérhetőségünk:
feketicsifecske@gmail.com

szerk

SABÁCI EMLÉKEK

Az egykori (vagy 60 évvel ez előtti) Sabáca való utazásaim nem tartozott az egyszerű „kéjutazások” közé. Különösen nem nekem Szeghegyről, Szikicsről azaz Lovtyenacról, mert így hívják, még ma is a vasútállomást. Ennek az a magyarázata, hogy az „okos és bölcs” őseink Bácsfeketehegy elutasították, hogy vasút a falunkhoz közel épüljön. Ugyanezt tették a szomszéd falubeli svábok is, attól való félelmükben, hogy a gőzmozdony felgyújthatja búzájukat-gabonáikat, meg az Isten tudja még milyen károkat, okozhat. Azt is felvetették, hogy eltaposhatja a kisgyerekeket, ha a vasút közelében játszanak. Valószínűleg volt még sok más „nyomós” ok is, mert a vasút végül körülbelül 5-6 kilométerre épült Feketehegytől. Lovtyenáchoz valamivel közelebb került a vasútállomás, sőt, kövesút is épült a vasútállomás és a falu között.

A harmicas évek végén, de a negyvenes években is még autóbusz járat könnyítette meg az utazást a faluk és a vasútállomás között. A gyors járatú motorosvonat, az „Árpád” is megállt a mi állomásunkon, minden reggel és délután. Az akkori menetrend szerint, ami 1941-től 1944-ig volt érvényben. Természetesen nem a közönséges, halandó utasok kedvéért, hanem nagytiszteletű püspök urunknak - Ágoston Sándornak köszönve. Ugyanis, a püspök úr országközi képviselő volt, és ennek a tisztségnek köszönve állt meg az „Árpád”!

Bezzeg, mire én elkezdtem utazgatni, a gimnáziumba Szabadkára, már nem létezett autóbusz járat a vasútállomásra. Vagy ha volt is, nagyon rendetlenül járt, nem ment ki minden vonathoz. Ilyen körülmények között, leginkább a villanytelep szürke lipicai paripája által „röpített” fiáker volt legkényelmesebb szállítóeszköz. Rendszeresen, jól meg voltam pakolva csomagokkal - természetesen, ha hazulról utaztam, mert a hazai pótkájának, sokáig kellett tartania. Volt azokban a csomagokban „disznóság” bőven: hurka, kolbász, tepertő (töppertyű), és a legkedvesebb, legtávolabbi tartó, szalonna. Pogácsa és „linzer” is ott lapultak a kofferom fenekén, meg hát a tiszta fehérnemű. Az utóbbit, csak Édesanyám tudta úgy kimosni, hogy vakító fehér lett minden darabja. Az internátusunkban is volt

fehérnemű mosása, de a mosónők, a „veserkák” akkor még nem rendelkeztek mosógéppel. Kézzel dörögölték háziszappannal az ingeiket, gatyáinkat, amitől azok, persze megsárgultak. Emlékszem, ezüstnitrátos-lápiszos ceruzával, a sorszámainkkal láttuk el a kimosandó fehérneműinket. Az így megjegyezett fehérneműjét mindenki megtalálhatta, felismerhette.

Tehát, jól megpakolva érkeztem a vasútállomásra. Itt kezdődött a szerencse kivárása, jön-e vonat, és ha jön mikor? A menetrendet a „gőzös” soha nem tartotta be. Jó, ha volt annyi fűtőanyaga, amennyivel végigfutotta az aznapi járatát. Minden alkalommal, mire hozzánk ért a vonat, fűtőkben lógtak róla az utasok, még a lépcsőkön is kapaszkodtak. Nekem és a „Kurschmied” (gyógykovács)

komámnak fel kellett kapaszkodnunk minden áron, mert ki tudja, mikor jön a következő vonat? Vigasztaló tudat volt számunkra, hogy majd a következő állomáson Verbászon, sokan leszállnak a vonatról, lesz hely részünkre, talán még a vagon belsejében is! Ha bejutottunk ott fogadott bennünket a „szag orgia”: a foghagymától kezdve, a késsel vágható dohánycigaretta füstig. De voltak ott identifikálatlan szagok is, számomra kész gyötrelme! A nemdohányzó szakasz a vonaton akkor még ismeretlen volt. Mi is azzal kezdtük fokozni az „élvezeteket”, hogy előkörtöttük saját „dózninkat”, jó hazai kapadohánnyal megtömve, abból csavartuk-pedertük a szép szálásra vágott dohányunkat WC papírba, netán rendes cigarettapapírba a füstölni valóunkat. Nagy ünnep volt, ha kész cigarettára, trafikra gyűjthattunk rá. Ilyen élvezetesen utaztunk Újvidéken keresztül, Indjiáig, vagy Stara Pazováig. Azért mentünk egy állomással tovább a belgrádi vonat elé, mert Indjián rendszerint akkora volt a tömeg, hogy felszálláskor közelharcot vívtunk minden centiméterért. Ezért már itthon Pazováig vettük a menet jegyünket, bár bevalom, többször vettük jegyeinket Indjiáig, mondván, ha megfog a kalauz, legfeljebb leszállít a következő állomáson, Pazován. Nekünk az is jó. Itt át kellett szállnunk a Belgrád felől jövő vonatra, és ha szerencsénk volt, a közvetlen Sabácig közlekedő vagonban utazhattunk. Ám, előfor-

dult nem egyszer, hogy a Zágrábba menő vonatra kapaszkodtunk fel, mert ott találtunk helyet és Indjián keresztül Rumáig utaztunk, ahol ismét át kellett szállnunk a Sabác felé menő vonatra. Néha megúsztuk egy átszállással, de ha kettőre sikerült, azon sem keseregtünk!

Minden esetre, Rumáról, már csak Jarak, Hrtlovci (Herkóca), Nikinci (Nyékénce), Platićevo és Klenak következtek és máris átkeltünk a Száva folyón, Sabácra érkeztünk.

Azt még illik tudni, hogy a sabáci vasútállomás a város egyik szélén van, a mi iskolánk, internátusunk, pedig a város másik szélén volt. Ezt a távolságot, a sok nehéz csomaggal meg lehet oldani gyalog is, főleg, ha út közben az átszállásokra várva, valamelyik állomás restijében sikerült feltölteni magunkat kellő mennyiségű alkohollal. Kellott is nekünk sok! Egy-két pohár klekovaca-tól már „nagymellényűek” lettünk! Egyszer, emlékszem, megesett az a szégyen, hogy az utolsó vagon peronján állva kipisiltunk a nagy sötét éjszakába. Pechünkre, a vonat befutott valamelyik állomásra és sikerült lepisilnünk az ott álló vasutast-forgalmistát. Ilyesmit mi nem akartunk! Sajnos így sikerült, szégyelltem is, sajnáltam is, de mit tehettünk, az eset megesett. A tettünk híre elébünk futott, valószínűleg táviratilag, (akkor még nem volt telefon vasútállomásokon), így a következő vasútállomáson jött a kalauz jegykezelő rendőrrel és valatásra fogtak bennünket. A rendőr igazoltatott bennünket és mi nagy hévvel magyaráztuk: igen voltak itt velünk valamilyen rendetlenkedők, ők pisiltek, de azok már leszálltak a vonatról. Megmagyaráztuk az esetet, és közösen háborogtunk, szidtuk „pisilő” utasokat.

Megérkeztünk Sabácra. Leszálltunk. Attól függően, mennyire álltunk jól zsebpénzzel, és hány felé osztjuk a fuvardíjat, megegyezhettünk az állomáson várakozó fiákerossal, tehát még urasan is utazhattunk a város másik sarkába. Előfordult azonban az is, hogy „díszlépésben”, vállunkon a csomaggal, átgyalogoltuk a várost. Nem kis távolság, aki nem hiszi, járjon utána!

Folyt. Köv.
Molnár Károly

KERTI TÖRPE

VITORLAVIRÁG

A vitorlavirág hibridek Kolumbia és Venezuela trópusi területeiről származnak. Szobanövényként a kistermetű díszes vitorlavirág (*Spatiphyllum floribudum*) és a nagyobb illatos vitorlavirág (*S. wallisii*) a legelterjedtebbek. A levelek közvetlenül törzsszerű rizómákból indulnak ki. A virágaik nem valódiak. Ezek fehér színű fellevelek, melyek díszes köpenyként vitorlaszerűen veszik körül az elég jelentéktelen torzsavirágzatot. Innen kapta a magyar elnevezést. Megfelelő körülmények mellett 6 hétig is virágozhat, közben a fehér színből halványzöld fellevél lesz. A virágzás márciustól szeptemberig eltart, de tavasszal a legintenzívebb. Igényli a világos, de nem közvetlenül a nap-sütéses helyet. A közvetlen nap-sütéstől levelei megperzselődhetnek. A legkevesebb fényforrással is beéri, bár ilyenkor kevesebbet vagy egyál-

talán nem virágzik. Nyáron 18-20°C, télen 14-15°C a megfelelő számára. Fürdőszobába is tartható. Ápolása során rendszeres langyos és ha lehet, lágy vizes öntözéssel kell biztosítani a föld nedvességét. Melegben a leveleit érdemes permetezni, de vízsepek ne maradjanak a levél színén, mert barna nyomokat hagynak. A virágokra se kerüljön víz, mert foltosak lesznek. Nem viseli el a huzatot sem. Az elhalt és sérült virágokat el kell távolítani. Tápoldatozása tavasztól késő nyárig kéthetenként történik, de virágképződéskor szünetelni kell. Tápoldatozáskor a földje ne legyen száraz, mert gyökérperzselést okozhat. A tápoldatozás időnként lombtrágyával is kiegészíthető. Átültetése fiatalon évenként szükséges, márciusban, amikor megindul az újbóli hajtásfejlődés. A gyökérszet törekeny, óvatosan kell bánni vele. A nagy növényeknél,

melyek 15-25 cm átmérőjű cserepet igényelnek, a gyökérzetet még körbe is lehet nyírni. Szaporítása igen egyszerű, tőosztással-rizómákkal történik. Károsíthatják pajzstetvek, takácsatkák, főleg ha száraz a levegő. Erre a megoldás, ha 1-2 napra fóliazsákba zárjuk a virágot. A magas páratartalom csökkenti a károsítókat.

Zečević
Tatjana

X IRODALOM KULTÚRA SZÍNHÁZ

Vége a nyárnak!!! És a jó kis szabadtéri programoknak. Habár hivatalosan is beköszöntött az ősz, még élvezhetjük a nap testre-lélekre jótékonyan ható sugarait. Használjuk is ki! Kiránduljunk nagyokat! Közben gyűjtsünk színes leveleket, gesztenyét – ezekből aztán varázslatos csendéletet varázsolhatunk a lakásba. Sajnos a nyári eseményeket már csak fényképekről idézhetjük fel, de lehet nagyokat mozizni vagy egy jó könyvet a kezünkbe venni. Kezdődik nemsokára az új színházi évad is, reméljük még több kitűnő előadással.

Tekintsünk kicsit vissza az elmúlt hónapra. A bőrig ázás ellenére is hatalmas élmény volt a Jézus Krisztus

Szupersztár musical Palicson! Gondolom egyetértetek velem, hogy kár lett volna kihagyni. Sajnos csak mi voltunk ilyen pechesek, akik pénteki napon lehattunk nézői ennek a szuperprodukciónak. Persze a szereplők még nehezebb helyzetben

voltak, hiszen mi csak ültünk a nézőtérben, míg nekik el kellett, hogy kápráztassanak bennünket. Azt hiszem mindenki egyet ért velem, hogy sikerült nekik! Kíváncsiságból néztem meg a Mátyás deák című előadást a Székér színház előadásában a Strandon. Kíváncsi voltam, milyen a magyarországi Tanyaszínház. Nos, elmondhatom, hogy kicsit más. Sőt valójában össze

se hasonlítanám a két produkciót. Pár nap különbséggel volt szerencsém látni mindkettőt, a maga nemében kitűnő, szórakoztató előadás mindegyik.

Az eddigi legnépesebb Szép Szó versmondó tábor is sikeresen lezajlott, beszámolót olvashatnak más oldalról, mivel nekem csak a gálaműsort sikerült megtekintennem. Persze az nagyon tetszett, idén is ügyesek voltak a versmondók, jó kis produkciók születtek a kemény tábori munka során.

Ennyit a nyárról, majd találkozunk legközelebb. Addig is mindenkinek kellemes időtöltést kívánok!

Borka

T R E N D I

BŐRTÍPUSOK ÁPOLÁSA

Legnagyobb szervünk a bőrünk, ez biztosítja szervezetünk védelmét a kórokozók szemben, megóv a szélsőséges időjárási viszonyoktól, s vonzó megjelenést biztosít. Különösen fontos az arc bőre, melynek egyes típusai különböző technikákkal még szebbé és egészségesebbé tehetőek.

A bőr anatómiai szerkezete minden emberben egyforma, azonban az olyan külső adottságok, mint a bőr színe, s tapintása minden ember esetében más és más lehet. Egyes nők bőrében olyannyira erős a faggyútermelés, hogy bőrük szinte állandóan fénylik, míg mások kénytelenek a napot azonnal krémezéssel kezdeni, másként bőrük hámlásnak indul.

Az érzékeny bőr

Az egyes bőrtípusokat többféleképpen csoportosíthatjuk. Általában a hidratáltság, a zsírtermelés, illetve

az érzékenység szempontjából vizsgáljuk. Az érzékeny bőr nem annyira bőrtípus, mint inkább adottság. Ápolásánál nem elegendő azt figyelembe venni, hogy a mindennapokban használt krém hidratál-e vagy éppen szárítja a bőrt, az összetevőkre is nagyobb figyelmet kell fordítani. A hozzáértők szerint manapság a nők több mint 63 %-ának érzékeny a bőre hála a bolti készítmények mesterséges adalékanyagának, a környezetszennyezésnek, és a stressznek.

A különböző vegyi összetevők, sőt, egyes növények is allergiás reakciót válthatnak ki, s a bőrön piros foltok jelentkezhetnek. Az érzékeny bőr minden őrült behatásra erősebben

reagál, a hidegben rögtön kipirosodik, és hámlani kezd, s akár gyenge napsütésben is leég. Ápolása során mindenképpen ügyelni kell a krémek, testápolók- és radírok, valamint arctisztítók összetevőire. Érzékeny bőrön nem ajánlott alkoholtartalmú kozmetikumokat - dezodorokat, arclemosókat- alkalmazni, s őrizzük a serkentő hatású gyógynövényeket tartalmazó kozmetikumok használatától is (levendula, menta, csalán, zsálya, kakukkfű, rozsmaring.) Továbbá soha ne feledjük, hogy számos illóolaj is allergiás reakciót válthat ki az arra érzékenyekből. Érdemes kifejezetten érzékeny bőrre kifejlesztett illatmentes, bőrkímélő termékeket használni, melyek kevesebb irritáló anyagot tartalmaznak, ellenben na-

gyobb mennyiségű nyugtató hatású gyógynövénykivonat található bennük, mint például a rózsza, a kamilla és a feketenadálytő. Érzékeny bőr esetén (hasonlóképpen minden más bőrtípusnál is) végezzünk allergiapróbát, mielőtt újfajta készítményt kezdenénk el használni, s lehetőleg egyszerre soha ne cseréljük le a teljes kozmetikum készletet, adjunk időt bőrünknek (pár hét), hogy megszokhassa az új hatóanyagokat.

Normál bőr

A normál bőr tapintása bársonyos, pórusai zártak, s egyenletes, üde színnel rendelkezik, zsír- és víztartalma tökéletes egyensúlyban van. A normál bőr általában nem igényel

különbözőbb kezelést, azonban adjunk hálát a sorsnak, ha normál bőrrel áldott meg minket a természet, hiszen szinte mindezzel ápolhatjuk bőrünket. Ügyelni kell azonban a környezetszennyezésre, mely könnyen károsíthatja a bőrt, eltömítheti a pórusokat. Éppen ezért fontos a testradír használata, mely segít eltávolítani az elhalt hámsejteket, ezáltal segíti az új bőrsejtek könnyebb kialakulását, fejlődését. A arcon található pórusok tisztasága pedig normál bőrre aján-

lott arctisztító készítményekkel könnyen megőrizhető, s így elkerülhető a kellemetlen mitesszerek megjelenése is. Bár a normál bőr az idealizált bőrtípus, mégis, könnyen előfordulhat, hogy nyaranta zsírosabbá, telente pedig szárazabbá válhat a zord időjárás és a központi fűtés hatásai miatt, éppen ezért ezekben az időszakokban érdemes jobban odafigyelni ápolására.

Fekete Tímea

ZENEI ROVAT

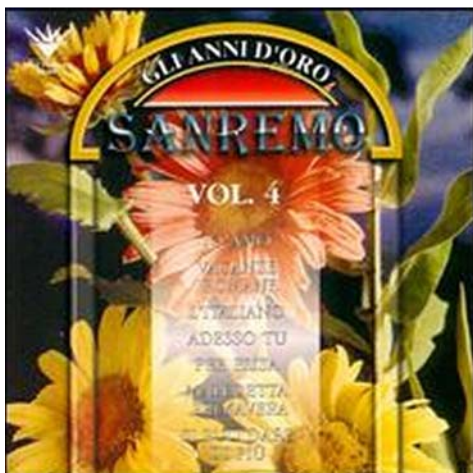
SANREMÓI FESZTIVÁL

Története

1951-ben rendezték az első ilyen dalfesztivált, amit kezdetben az olasz dalfesztiválnak neveztek az akkori győztes Nilla Pizzi volt. Ez a műsor adta az ötletet az Eurovíziós Dalfesztiválnak. 1955-ben az olasz televízió a RAI UNO is bekapcsolódott a közvetítésbe, addig a RAI rádiója vett részt ebben.

Legismertebb versenyzői

A sanremói fesztiválon több máig ismert és népszerű olasz énekes kezdte pályafutását: Bobby Solo az Una lacrima sul viso-val 1964-ben, 1981-ben Al Bano és Romina Power a Felicità című dallal, 1984-ben Eros

Ramazzotti a Terra promessával, a Ricchi e Poveri a Mamma Mariával, Zucchero, aki később 1987-ben a Senza una donna-val lett híres.

Győztesek

A legtöbbször (négyszer) Claudio Villa és Domenico Modugno diadalmaskodott. A legtöbb női győzelmet (3) Iva Zanicchi érte el.

Egy pár győztes név a fesztiválról:

- 1958: Domenico Modugno és Johnny Dorelli – Nel blu dipinto di blu (Volare)
 1959: Domenico Modugno és Johnny Dorelli – Piove (Ciao ciao bambina)
 1962: Domenico Modugno és Claudio Villa – Addio addio
 1966: Domenico Modugno és Gigliola Cinquetti – Dio come ti amo
 1967: Claudio Villa és Iva Zanicchi – Non pensare a me
 1970: Adriano Celentano és Claudia Mori – Chi non lavora non fa l'amore
 1974: Iva Zanicchi – Ciao cara, come stai?
 1980: Toto Cutugno – Solo noi
 1984: Al Bano és Romina Power – Ci sarai
 1985: Ricchi e Poveri – Se m'innamoro
 1986: Eros Ramazzotti – Adesso tu
 1987: Gianni Morandi, Umberto Tozzi, Enrico Ruggeri – Si può dare di più
 1997: Jalisce – Fiumi di parole
 1999: Anna Oxa – Senza pietà
 2000: Piccola Orchestra Avion Travel – Sentimento
 2007: Simone Cristicchi – Ti regalerò una rosa
 A "Giovani" (fiatalok) kategória győztesei közül említésre méltó:
 1984: Eros Ramazzotti – Terra promessa
 1994: Andrea Bocelli – Il mare calmo della sera
 2000: Jenny B – Semplice sai
 2001: Gazosa – Stai con me (Forever)
 2002: Anna Tatangelo – Doppiamente fragili
 2003: Dolcenera – Siamo tutti lì fuori
 2006: Riccardo Maffoni – Sole negli occhi
 2007: Fabrizio Moro – Pensa

Kaszás Éva
zenepedagógus

FECSKETOLL

Halott vagyok

Vízhangok, vészharangok,
fejemben halott szavak hallhatók,
arcom láthatatlan fátyol mögé bujtatott.
Most ébredtem rá, nem is vagyok.

Létezésem ködbe veszett füstgomoly,
melytől zihál tüdőm s tombol
bennem az érzés, pedig olykor-olykor
kitörni vágyik s szavakat mormol.

Semmi vagyok, hisz nem létezést igazol
a nem kimondott szó, ha nincs megértő mosoly.
Fogat vacogtat a magány,
mert remegősen, félőn a létezéstől távolodom.

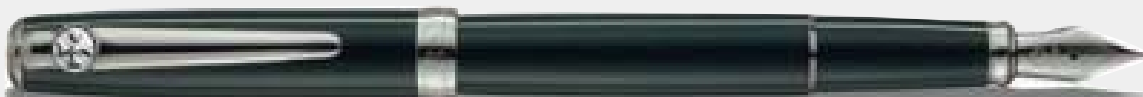
Félre verik a harangot,
mikor meghalnak bennem a gondolatok.

Bácsi (Vajda) Sára

Mint gyümölcs a fájától

Ha elszakadsz az ágadtól,
a földre huppansz,
más ágon fel nem akadsz,
mert nehéz vagy,
súlyos és idegen.
Nem ringat már anyád,
tested leesik és ha még éretlen,
épen marad, flekk nélkül, sértetlen
folytathatod az utad,
de ha már megértél,
az elszakadás örökös nyomot hagy,
vagy elrohaszt.

Bácsi (Vajda) Sára

ANYAKÖNYVI HÍREK

Id. Őri Sándorné szül. Csete Mária augusztus 8, 87 évében

Id. Harangozó Gábor augusztus 16, 71 évében

Maliković Blažo augusztus 28, 79 évében

Fehér Mária szül. Sípos Mancsi augusztus 29, 64 évében

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet - és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehegy, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.
E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószámlaszám: 310-8659-38. www.feketics.com
Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Bordás Katalin, Dr.med. Krisztián Géza, Eőry Molnár Etelka, Fekete Tímea, Kaszás Éva, Molnár Károly, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Pusztai János, Sárándi István, Szukola Béla, Török Zoltán, Tóth János, Zečević Tatjana.
Készült Szabadkán a Grafoprodukt nyomdában 2008. szeptember.